

Stk. 3. Emissionen af svovldioxid fra de i § 1 nævnte virksomheder, hvortil den oprindelige tilladelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven eller, i mangel af en sådan procedure, den oprindelige driftstilladelse er givet før den 1. juli 1987 skal være nedbragt til højst 140.000 t, 93.000 t og 70.000 t i henholdsvis 1993, 1998 og 2003.

Stk. 4. Emissionen af kvælstofoxider (regnet som NO₂) fra de i § 1 nævnte virksomheder, hvortil den oprindelige tilladelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven eller, i mangel af en sådan procedure, den oprindelige driftstilladelse er givet før den 1. juli 1987 skal være nedbragt til højst 117.000 t i 1993 og til højst 79.000 t i 1998.

Stk. 5. Miljøministeren kan ændre afgørelsen efter stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, 1. pkt. såfremt der sker en betydelig og uventet ændring i energifterspørgslen, eller såfremt visse former for brændsel eller visse kraftværker ikke længere er disponible i samme omfang som før, og dette skaber alvorlige tekniske vanskeligheder for at efterleve afgørelsen.

Stk. 6. Miljøministeren kan ændre kvotestørrelsen i stk. 3 og 4, såfremt der sker en betydelig og uventet ændring i energifterspørgslen, eller såfremt visse former for brændsel eller visse kraftværker ikke længere er disponible i samme omfang som før, og dette skaber alvorlige tekniske vanskeligheder for at opfylde kvotestørrelsen.

§ 4. Miljøministeren fastsætter senest den 31. december 1984 den maksimale mængde svovldioxid, der samlet årligt må udledes fra virksomhedernes kraftværker i årene 1986-90. Endvidere fastsættes en foreløbig grænse for udledningen i årene 1991-94.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter efter 1984 hvert år senest den 1. juli den maksimale mængde som nævnt i stk. 1, 1. punktum, for yderligere et år. Tilsvarende fastsættes den foreløbige grænse som nævnt i stk. 1, 2. punktum, for yderligere et år.

Stk. 3. Ændres de forudsætninger, der har ligget til grund for en afgørelse efter stk. 1, 1. punktum, eller stk. 2, 1. punktum, væsentligt, kan miljøministeren ændre afgørelsen.

§ 5 affattes således:

§ 5. Miljøministeren træffer afgørelse i medfør af § 4 efter forhandling med energiminister-

ren, Amtsrådsforeningen i Danmark og de elforsyningsvirksomheder, der er nævnt i § 1.

§ 5. Miljøministeren træffer afgørelse i medfør af § 4 efter forhandling med energiministeren og de elforsyningsvirksomheder, der er nævnt i § 1.

§ 6 affattes således:

§ 6. De elforsyningsvirksomheder, der er nævnt i § 1, skal efter anmodning give miljøministeren alle oplysninger, der har betydning for vurderingen af den stedfundne emission af svovldioxid og kvælstofoxider fra virksomhedernes kraftværker.

§ 6. De elforsyningsvirksomheder, der er nævnt i § 1, skal efter anmodning give miljøministeren alle oplysninger, der har betydning for vurderingen af den stedfundne svovlfurening fra virksomhedernes kraftværker.

§ 7 affattes således:

§ 7. Henlægger miljøministeren sine beføjelser efter loven til Miljøstyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 7. Miljøministeren kan bemyndige miljøstyrelsen til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til en bemyndigelse efter stk. 1.

§ 8 affattes således:

§ 8. Loven træder i kraft den 1. oktober 1989.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 251 af 23. maj 1984 om begrænsning af svovldioxidforurening fra kraftværker.

§ 8. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 9. De kvoter, der er fastsat efter den i § 8, stk. 2, nævnte lov, er gældende, indtil der i medfør af loven eller regler udstedt med hjemmel i loven fastsættes nye kvoter.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.